ଏଲିୟା - ସଂଖ୍ୟା ଏକ

ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ

Jeff Pippenger
2023-07-31

ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ଉକ୍ତି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲିୟା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ।

> ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲିୟାହଙ୍କୁ ପଠାଇବି; ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବେ; ନହେଲେ ମୁଁ ଆସି ପୃଥିବୀକୁ ଶାପଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବି। ମଲାଖୀ ୪:୫, ୬।

ବାଇବେଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ” କିମ୍ବା ଯେ “ଶାପ” ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର “ପୃଥିବୀକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତି”, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସେହିଥିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ “ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀ” କିମ୍ବା “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ” ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପନ୍ଦରତମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଷୋହଳତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବାକୁ ଯେ ପୂର୍ବବାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ନେଇଯାଏ, ତାହାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମହାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଚିହ୍ନ ଦେଖିଲି—ସାତ ଦୂତ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାତ ଶେଷ ମହାମାରୀ ଥିଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା।
>
> ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଯେପରି ଅଗ୍ନି ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କାଚର ଏକ ସମୁଦ୍ର; ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁ ଉପରେ, ତାହାର ପ୍ରତିମା ଉପରେ, ତାହାର ଚିହ୍ନ ଉପରେ, ଏବଂ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କାଚର ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଲି, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୀଣା ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କର ଗୀତ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କର ଗୀତ ଗାଇ କହୁଥିଲେ, ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ମହାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ହେ ସନ୍ତମାନଙ୍କର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର ପଥମାନ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଓ ସତ୍ୟ। ହେ ପ୍ରଭୁ, କିଏ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ ନ କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ନାମକୁ ଗୌରବ ନ ଦେବ? କାରଣ କେବଳ ତୁମ୍ଭେଇ ପବିତ୍ର; କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ଆସି ତୁମ୍ଭର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପାସନା କରିବେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ବିଚାରମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି।
>
> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ତମ୍ବୁର ମନ୍ଦିର ଖୋଲାଗଲା; ଏବଂ ସେହି ମନ୍ଦିରରୁ ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ବାହାରିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାତଟି ମହାମାରୀ ଥିଲା; ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ଧଳା ଶଣବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛାତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଟିବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା। ଏବଂ ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସାତଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଦେଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରୁ ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିରୁ ଧୂଆଁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସାତଟି ମହାମାରୀ ସମାପ୍ତ ନ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:1–8।

“ସାତ ଦୂତଙ୍କ ର ସାତଟି ଦୁର୍ଯୋଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କୌଣସି ମଣିଷ ମନ୍ଦି ରକୁ ପ୍ର ବେଶ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ” ବୋଲି କହିବାର କାରଣ ହେଲା, ପନ୍ଦ ରତମ ଅଧ ାୟରେ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦି ର ଧୂଆଁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧ ାର ଲାଭ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ। ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ପଶ୍ଚ ାତ୍ତ ାପ କରି ଉଦ୍ଧ ାର ପାଇବା ପାଇଁ ଯେ ପରୀକ୍ଷ ାକାଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଥି ତାହାପରେ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ପ୍ର ାପ୍ତ ହୁଏ, ଯୋହନ ଯାହାକୁ “ଶେଷ ସାତଟି ଦୁର୍ଯୋଗ” ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି “ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ” ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ

ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ ଢାଳିଦିଆଯାଏ। ମଲାଖୀ ସେହି ଦିନକୁ "ଭୟାନକ" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଶାୟା ତାହାକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ "ଅଭ ୁତ କାର୍ଯ୍ୟ " ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଛନ୍ତ ି।

> କାରଣ ପ୍ରଭୁ ପେରାଜିମ ପର୍ବତରେ ଯେପରି ଉଠିଥିଲେ, ସେପରି ଉଠିବେ; ଗିବିଓନ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯେପରି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ସେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ; ଯେହେତୁ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ, ତାହାର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ, ସମ୍ପାଦନ କରିବେ; ଏବଂ ନିଜ କର୍ମ, ତାହାର ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ, ସଫଳ କରିବେ। ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମେ ଉପହାସକ ହେଅନି, ନହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ହେବ; କାରଣ ମୁଁ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶର ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଛି। ଯିଶାୟ 28:21, 22.

ଯଦିଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ବିଚିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ" "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ" ଆବର୍ତ୍ତ କରେ, ତଥାପି ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ମହାମାରୀମାନଙ୍କର ଢାଳିଦିଆଯିବା ଗୋଟିଏ ଜାତିର ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

> "ବିଦେଶୀ ଜାତିମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ସେ ଯଦିଓ ଅଗ୍ରଣୀ ଭାବେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଏ, ତଥାପି ସେହି ଏକେ ସଙ୍କଟ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ।" Testimonies, volume 6, 395.

> "ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦେଶ ଆମେରିକା ଯେତେବେଳେ ବିବେକକୁ ବାଧ କରିବାରେ ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବାରେ ପାପାସୀ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାହାର ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ପାଇବେ।" Testimonies, volume 6, 18.

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ନିଜ ନିଜ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ, କିନ୍ତୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେଉଁ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମାନ"କୁ "ଜାତୀୟ ବିନାଶ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଇତିହାସକୁ ଯାହାକୁ ସେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ବିଚାରମାନଙ୍କ ସମୟ" ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ନୁହେଁ।

> "ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅବମାନ୍ୟ କରାଯିବ। ଆମ ଜାତିର ଶାସକମାନେ ବିଧାନମୂଳକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଦ୍ୱାରା ରବିବାର ଆଇନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବେ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମହା ସଙ୍କଟରେ ପତିତ ହେବେ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ଜାତି ତାହାର ବିଧାନ ପରିଷଦମାନଙ୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ସୁବିଧାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବ, ରବିବାର ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବ, ଏବଂ ସପ୍ତମ-ଦିନର ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦମନକାରୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅବମାନ୍ୟ କରାଯିବ; ଏବଂ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସିବ।" Review and Herald, December 18, 1888.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ଜାତୀୟ ବିନାଶ" ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଜାତୀୟ ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ"ର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯଦ୍ୟପି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ ଅଟେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ବାହକ ବିଚାରମାଳାର ରେଖାରେ ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିକୁ ଯୋଡ଼ିଦେଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ମିଶରୀୟ ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ, ଯଦ୍ୟପି ସଂଖ୍ୟାରେ ଦଶ ଥିଲା, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି, ଶେଷ ସାତଟିଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହିପରି, ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତି ଏମିତି ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଜାତୀୟ ବିନାଶ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ମିକାଏଲ ଉଠିଦାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ।

> "ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଦମନ କରିବା ଓ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କରୁଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନ୍ୟ ।ୟଦଣ୍ଡ ଆସିବ। ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ତାଙ୍କ ର ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁତା ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଅଧର୍ମରେ ସାହସୀ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଦଣ୍ଡ ତଥାପି ନିଶ୍ଚ ିତ ଏବଂ ଭୟଙ୍କ ର, କାରଣ ତାହା ଦୀର୍ଘକାଳ ବିଳମ ୍ବିତ ହୋଇଛି।

'କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁ ପରାଜୀମ ପର୍ବତରେ ଯେପରି ଉଠିଥିଲେ, ସେପରି ଉଠିବେ; ଗିବିଓନ ଉପତ୍ୟ କାରେ ଯେପରି କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବେ; ଯେହେତୁ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ , ତାଙ୍କ ର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ , ସମ୍ପାଦନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରିୟା, ତାଙ୍କ ର ଅଦ୍ଭୁତ କ୍ରିୟା, ସଫଳ କରିବେ।' ଯିଶାଇୟ 28:21। ଆମର କୃପାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ । 'ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୋର ଜୀବନର ଶପଥ, ଦୁଷ୍ଟ ର ମୃତ୍ୟୁ ରେ ମୋର କୌଣସି ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ।' ଯିହିଜେକଲ 33:11। ସଦାପ୍ରଭୁ 'ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାଳୁ, କ୍ରୋଧରେ ଧୀର, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଓ ସତ୍ୟ ରେ ପ୍ରଚୁର, ... ଅପରାଧ, ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ କ୍ଷମାକାରୀ।' ତଥାପି ସେ 'ଦୋଷୀକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ।' 'ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ଧୀର, ଏବଂ ଶକ୍ତିରେ ମହାନ, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟ କୁ କେବେମଧ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ।' ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 34:6, 7; ନାହୂମ 1:3। ଧାର୍ମିକତାରେ ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ ର ପଦଦଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧିକାରକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ। ଅଧର୍ମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରତ ପ୍ରତିଦଣ୍ଡର କଠୋରତା, ନ୍ୟାୟ ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନିଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ। ଯେ ଜାତିକୁ ସେ ଦୀର୍ଘକାଳ ସହିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଣନାରେ ତାହାର ଅଧର୍ମର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରହାର କରିବେ ନାହିଁ, ସେହି ଜାତି ଶେଷରେ କୃପାମିଶ୍ରଣହୀନ କ୍ରୋଧପାତ୍ର ପାନ କରିବ।"

"ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବନ୍ଦ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷିତ ଅମିଶ୍ରିତ କ୍ରୋଧ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:9, 10) ଢାଳାଯିବ। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମିଶର ଉପରେ ଆସିଥିବା ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱଭାବରେ ସେହି ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ଓ ବ୍ୟାପକ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦୃଶ ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଉଦ୍ଧାର ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଉପରେ ପଡ଼ିବ। ସେହି ଭୟାବହ ଦଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପ୍ରକାଶକ କହୁଛନ୍ତି: 'ଯେମାନଙ୍କର ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାଦାୟକ ଘାଏ ହେଲା।' ସମୁଦ୍ର 'ମୃତ ମନୁଷ୍ୟର ରକ୍ତ ସଦୃଶ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବାତ୍ମା ମରିଗଲା।' ଏବଂ 'ନଦୀମାନେ ଓ ଜଳସ୍ରୋତଗୁଡ଼ିକ ... ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା।' ଏହି ପ୍ରହାରମାନେ ଯେତେ ଭୟାବହ ହେଉନାହୁଁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: 'ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଧର୍ମମୟ, ... କାରଣ ତୁମେ ଏପରି ବିଚାର କରିଛ। ସେମାନେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପିବା ପାଇଁ ରକ୍ତ ଦେଇଛ; କାରଣ ସେମାନେ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 16:2–6। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ନିୟୋଜିତ କରି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତଦୋଷକୁ ସେହିପରି ସତ୍ୟରେ ଆର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହି ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ହାତରେ ପାତ ହୋଇଥାନ୍ତା। ଏହିପରି ଭାବରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ସମୟର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହାବେଲର ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାତ ହୋଇଥିବା ରକ୍ତର ଦୋଷୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମନେ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଏକେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।"

"ତାହା ପରେ ଯେ ମହାମାରୀ ଆସେ, ସେଥିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ 'ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଦହିବାକୁ' ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଏ। 'ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତାପରେ ଦହିତ ହେଲେ।' ପଦ 8, 9। ଏହି ଭୟଙ୍କର ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ଅବସ୍ଥାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି: 'ଦେଶ ଶୋକ କରୁଅଛି; ... କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି.... କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଶୁଖିଯାଇଛି; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଆନନ୍ଦ ଶୁଖିଯାଇଛି।' 'ବିଆ ନିଜ ଢେକୁଳିମାନଙ୍କ ତଳେ ପଚିଯାଇଛି, ଭଣ୍ଡାରଗୃହମାନେ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ିଛି.... ପଶୁମାନେ କିପରି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି! ଗୋଧନର ପାଳମାନେ ବିବ୍ରତ ହେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଚରଣଭୂମି ନାହିଁ.... ଜଳର ନଦୀମାନେ ଶୁଖିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଗ୍ନି ଅରଣ୍ୟର ଚରାଗାହମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଛି।' 'ସେହି ଦିନରେ ମନ୍ଦିରର ଗୀତମାନେ ବିଳାପଧ୍ୱନି ହେବେ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହୁଛନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ମୃତଦେହ ଥିବେ; ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନୀରବତାରେ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେବେ।' ଯୋଏଲ 1:10–12, 17–20; ଆମୋଷ 8:3।"

"ଏହି ମହାମାରୀମାନେ ସାର୍ବଭୌମ ନୁହେଁ, ନଚେତ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଯାଉଥାନ୍ତେ । ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ମରଣଶୀଳମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭୟାବହ ଦଣ୍ଡ ହେବ। ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ବିଚାର ଦୟା

> ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନିବେଦନଶୀଳ ରକ୍ତ ପାପୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୋଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ଆବୃତ କରିରଖିଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷ ବିଚାରରେ, କ୍ରୋଧ ଦୟାର କୌଣସି ମିଶ୍ରଣ ବିନା ଉଣ୍ଡାଳି ଦିଆଯାଏ।"

> "ସେହି ଦିନରେ, ଯେମାନେ ଏତେ ଦିନ ଧରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାର ଆଶ୍ରୟକୁ ଅବହେଳା କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିଡ଼ ସେହି ଆଶ୍ରୟକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିବେ। 'ଦେଖ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ଯେ ମୁଁ ଦେଶରେ ଏକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇବି; ତାହା ରୁଟିର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ପାଣିର ତୃଷ୍ଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଓ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ପୂର୍ବଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରିବେ; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଦୌଡ଼ିବେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଇବେ ନାହିଁ।' ଆମୋଷ 8:11, 12।" The Great Controversy, 627–629.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା: "ଯେ ଜାତି ସହିତ ସେ ଦୀର୍ଘକାଳ ସହନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ସେ ତାହାର ଅଧର୍ମର ପରିମାଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହିସାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତ କରିବେ ନାହିଁ, ସେହି ଜାତି ଶେଷରେ କୃପାବିହୀନ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ପାନ କରିବ।" ସେ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆଉ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ: "ଈଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ମିଶର ଉପରେ ଯେ ମହାମାରୀମାନେ ଆସିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱଭାବ ସେହି ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ବିଚାରଦଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦୃଶ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମୁକ୍ତିର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପତିତ ହେବ।" ଯେ ଜାତି (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର) "ଅଧର୍ମର ପରିମାଣ" ପୂରଣ କରେ, ସେ ମିଶରର ଦଶଟି ମହାମାରୀ ସଦୃଶ ମହାମାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୋଗିବ।

ମିଶରର ମହାମାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ମହାମାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀ କେବଳ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼ିଥିଲା।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନେ ମୁଁ ଗୋଶେନ ଦେଶକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ପୃଥକ୍ କରିଦେବି, ଯେପରି ସେଠାରେ ମାଛିମାନଙ୍କର କୌଣସି ଝୁଣ୍ଡ ରହିବ ନାହିଁ; ଯେପରି ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟରେ ମୁହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 8:22.

ମିଶରର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପୀଡ଼ା ସବୁଠାରେ ପଡ଼ିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ହିବ୍ରୁମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ ସେହି ଗୋଶେନ ମିଶରର ଶେଷ ସାତଟି ପୀଡ଼ାକୁ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସେହି ଜାତି ଯେଉଁଥି ରବିବାର-ନିୟମର ସମୟରେ ନିଜ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ। ସେହି ସମୟରେ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ଧ୍ୱଂସ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ନ୍ୟାୟବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ଧ୍ୱଂସ ଆଣେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଖାଏଲ ଉଠିବାଉଁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃପା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ରହେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର-ନିୟମର ସମୟରେ, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସବ୍ବାଥ-ପାଳକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଶାସନକାରୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମିଯିବେ ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ସେହି ସମୟରେ, ଯେମାନେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବାହାରେ ରହିଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରବିବାର-ନିୟମର ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏକ ଆତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଯାଏ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର-ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଖାଏଲ ଉଠିବାଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ହେଉଛି ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କର୍ମୀମାନଙ୍କର ମହା ସଂଗ୍ରହଣ; କିନ୍ତୁ ରବିବାର-ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ସପ୍ତମ-ଦିନର ସବ୍ବାଥର ଆଲୋକ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦାୟୀ ଗଣାଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱାର ଆଗରୁହିଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି।

> "ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଯେପରିକି କାଟିଯାଉଛି, ସେପରିକି ଆହୁରି ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। ଅଗ୍ନି, ବନ୍ୟା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହି ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସର ମହାସଙ୍କଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତିବିଧି ତୀବ୍ର ଆଗ୍ରହ ଓ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଆଶଙ୍କା ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯିବ। ଶୀଘ୍ର କ୍ରମାନୁକ୍ରମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଏକର ପରେ ଏକ ଅନୁସରଣ କରିବ—ଅଗ୍ନି, ବନ୍ୟା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ, ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ରକ୍ତପାତ।"

> "ହାୟ, ଯଦି ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ! ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିନଥିବା ଅନେକ ଅଛନ୍ତି। ଏମିତି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା।

ପ୍ର ଯାସରତ ଅଛନ୍ତ ି। ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ବିଚାରମାନଙ୍କ ର ସମୟ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପାର ସମୟ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ କଣ ତାହା ଶିଖିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ପାଇନଥିଲେ। ପ୍ର ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସ୍ନେ ହଭାବରେ ଦେଖିବେ। ତାଙ୍କ ର କୃପାମୟ ହୃଦୟ ସ୍ପ ର୍ଶିତ ହୋଇଛି; ତାଙ୍କ ର ହାତ ଏଯାଏ ମଧ ଉଦ୍ଧ ାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସାରିତ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱ ାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପ୍ର ବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରିନଥିଲେ।"

"ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ତାଙ୍କର କରୁଣା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ସେ ତାଙ୍କର ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ରୋକି ରଖିଛନ୍ତି, ଏହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ଆହା, ଯଦି ଆମ ଲୋକମାନେ ପୃଥିବୀକୁ କରୁଣାର ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଯେପରି ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ, ସେପରି ଅନୁଭବ କରନ୍ତାନ୍ତେ, ତେବେ କେତେ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥାନ୍ତା!" Testimonies, volume 9, 97.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ "ଯେମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ପାଇନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମୟ ହେଉଛି କୃପାର ସମୟ।" ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ସେହି ସମୟକାଳକୁ "ସଙ୍କଟର ସମୟ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି।

"ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପବିତ୍ର ସବ୍ବାଥ ସତ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକ୍କରଣର ପ୍ରାଚୀର ଅଟେ, ଏବଂ ହେବ; ଏବଂ ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି ସେହି ମହାନ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଅପେକ୍ଷାରତ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ। ଏବଂ ଯଦି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି, ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରି, ତାହା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରି, ପରେ ତାହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାକୁ ଭଙ୍ଗ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପବିତ୍ର ନଗରର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେବେ, ଯେପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉପର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଜଣେ ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କିଛି ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସବ୍ବାଥକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଓ ପାଳନ କରୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିନଥିଲେ। ଏବଂ କଷ୍ଟର ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ, ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ, ଯେବେ ଆମେ ଆଗକୁ ବାହାରି ସବ୍ବାଥକୁ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କଲୁ। ଏହାରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ନାମମାତ୍ର ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସବ୍ବାଥର ସତ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରୁନଥିଲେ। ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସମସ୍ତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସତ୍ୟ ଆମ ପାଖରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ବାହାରି ଆସି ଆମ ସହିତ ନିର୍ଯାତନା ସହିଲେ।" A Word to the Little Flock, 18, 19.

ଅଳ୍ପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ, ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ମିଳେ। ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ସେ "ବିପଦର ସମୟ" ବିଷୟରେ ନିଜର ଉକ୍ତି ଉପରେ ଟୀକାଭାଷ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରିଛନ୍ତି। A Word to the Little Flock ହେଉଛି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844ର ମହା ବିରାଶା ପରେ ନିରାଶାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିବା Milleritesମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ; ଏବଂ ଦଶକ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପାଦକମାନେ ସେହି ପୁସ୍ତିକାର କିଛି ଅଂଶକୁ Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ମିଳିତ କଲେ, ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯାହାକୁ "ବିପଦର ସମୟ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳିଦିଆଯାଉଥିବାବେଳେ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଦୟା ମିଶିତ ରହେ ନାହିଁ।

"1. ପୃଷ୍ଠା 33 ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଦିଆଯାଇଛି: 'ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପବିତ୍ର ସବ୍ବାଥ ପ୍ରକୃତରେ ଅଛି, ଏବଂ ରହିବ, ଦେବଙ୍କର ସତ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦର ପ୍ରାଚୀର; ଏବଂ ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି ସେହି ମହାନ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହା ଦେବଙ୍କର ପ୍ରିୟ, ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଅଛି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଦେବଙ୍କର ସେହିପରି ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସବ୍ବାଥକୁ ନ ଦେଖନ୍ତି, ନ ପାଳନ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି। ଏବଂ କଷ୍ଟକାଳର ଆରମ୍ଭରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବାହାରି ଯାଇ ସବ୍ବାଥକୁ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ।'"

"ଏହି ଦର୍ଶନ 1847 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସବ ୍ଥ ପାଳନ କରୁଥିବା ଆଡଭେଣ୍ଟ ଭାଇମାନେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ମଧ କେବଳ କିଛି ଜଣେ ମାତ୍ର ଏହା ଧାରଣା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଏହାର

> ପାଳନ ଏପରି ପ୍ର ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ର ବିଷୟ ଯେ, ଏହା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଓ ଅବିଶ୍ୱ ।ସୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଏକ ରେଖା ଆଙ୍କ ି ଦେବ। ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସେହି ଦର୍ଶନର ପୂରଣ ଦେଖାଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି। ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ 'ସେହି ସଙ୍କ ଟକାଳର ଆରମ୍ଭ ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଟି, ଯେତେବେଳେ ବିପତ୍ତ ିମାନେ ଢାଳାଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେହି ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ସ୍ୱ ଳ୍ପ ଅବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ।ନରେ ଅଛନ୍ତ ି। ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧ ।ରର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ପଥରେ ରହିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କ ଟ ଆସୁଥିବ; ଜାତିମାନେ କ୍ରୋ ।ଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ବାଧା ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନ ଯିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ସଂଯମରେ ରଖାଯିବେ। ସେହି ସମୟରେ 'ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷା,' କିମ୍ବ ।ା ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସନ୍ନ ିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରକୁ ଶକ୍ତ ି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ବିପତ୍ତ ି ଢାଳାଯିବାବେଳେ ଯେ ସମୟ ଆସିବ, ସେହି ଅବଧିରେ ସ୍ଥ ିର ରହିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ସ୍ତୁ ତ କରିବ।"
> Early Writings, 85.

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସିବ। ସେହି ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ; ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ପଶୁର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଓ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଜାତୀୟ ବିନାଶକୁ ମିଶରର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ବିପଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ବିଚାରଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ସୁଯୋଗର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହେ; ତାହା ପରେ କରୁଣାସହିତ ମିଶ୍ରିତ ନୁହେଁ ଏମିତି ଶେଷ ସାତୋଟି ବିପଦ ଢାଳାଯାଏ।

ମୋର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ମିଶରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତେକ ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହି ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଯେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ମିଶରକୁ ସେହି ଜାତିର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ଜାତି ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ; କାରଣ ଏହା କରିବାରେ ସେ ଆରମ୍ଭକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅଟେ। ନିର୍ଗମଣର କାହାଣୀରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ନିଜକୁ ଏକ ନୂତନ ନାମରେ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ମୁଁ ଫେରାଉନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବି; କାରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବ, ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ଖେଦାଇ ଦେବ।"
>
> ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; ଏବଂ ମୁଁ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କୁ, ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୋର ନାମ ଯିହୋବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରିଚିତ ହୋଇନଥିଲି।
>
> ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ କାନାନ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପରଦେଶବାସର ଦେଶ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପରବାସୀ ଥିଲେ, ଦେବା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନେ ଦାସତ୍ୱରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଅଛି; ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଅଛି। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଭାର ତଳୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ୱରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ଏବଂ ପ୍ରସାରିତ ବାହୁ ଓ ମହା ବିଚାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋର ନିଜ ପ୍ରଜାରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ହେବି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଭାର ତଳୁ ବାହାର କରି ଆଣୁଅଛି। ଏବଂ ଯେ ଦେଶ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ, ଇସାହାକଙ୍କୁ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଶପଥ କରିଥିଲି, ସେହି ଦେଶକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଗାଧିକାରରୂପେ ଦେବି: ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ।
>
> ମୋଶା ଏପରିଭାବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; କିନ୍ତୁ ମନର ବ୍ୟଥା ଓ କଠୋର ଦାସତ୍ୱର କାରଣରୁ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 6:1–9.

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିଜ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଯାକୁବ, ଇସାକ ଓ ଆବ୍ରାହାମ ଥିଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ JEHOVAH ନାମଟି ଆବ୍ରାହାମ ଓ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜଣା ଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ନବୀକରଣର ଇତିହାସରେ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ସ୍ୱଭାବର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶନ ଆଣିଲେ, କାରଣ ଏକ ନାମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆବ୍ରାମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆବ୍ରାହାମ କଲେ। ମିଶରୀୟ ଦାସତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭରେ ଚୁକ୍ତିର ମାନବୀୟ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ନାମ ପରିଚୟ କରାଇଲେ।

ପନ୍ଦରତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବ୍ରାମ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଚାରିଶେ ବର୍ଷର ମିଶରୀୟ ଦାସତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା। ସତରତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତର ବିଧି ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଓ ସାରାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା।

ଚାରି ଶତ ବର୍ଷ ପରେ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଚାରି-ଶତ-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋଶିଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଅବ୍ରାହାମ, ଇସ୍ହାକ, ଯାକୁବ ଏବଂ ମୋଶି—ଏହି ସମସ୍ତେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> "ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ନିୟମ ପୁନର୍ନବୀକୃତ ହେବାକୁ ଅଛି।" Review and Herald, February 26, 1914.

ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସବ୍ବାଥ-ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସବ୍ବାଥ-ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପୃଥକ୍କରଣ କରାଯାଏ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସଂପନ୍ନ ହୁଏ। ଏହି ପୃଥକ୍କରଣ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> "ମାଥିଉ 25ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।" The Great Controversy, 393.

> "ମୋତେ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ, ଯାହାମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଏହି ଉପମା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ପୃଥକ୍ କରାଗଲେ। ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ ହେଉଥିବା ଏହି ପୃଥକୀକରଣ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଟେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଏହି ପୃଥକୀକରଣ ରବିବାର ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।

> "ପୁଣି, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ ବିଚାର ପରେ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷାକାଳ ରହିବ ନାହିଁ। ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ତାହା ପରେ ସତ୍କର୍ମୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପୃଥକ୍କରଣ ଘଟେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଭାଗ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ।" Christ's Object Lessons, 123.

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ଜାରି ହେବା ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି। ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କରୂପେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

> "ମୂର୍ଖ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କଳିସିଆର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲାଓଦିକିଆର ଅବସ୍ଥା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି।" Review and Herald, August 19, 1890.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ର ନିଜ ଆଜ୍ଞ ।ପାଳକ ଜନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ନିୟମକୁ ପୁନର୍ନବୀକୃତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ନିୟମ ପୁନର୍ନବୀକୃତ କରିବାବେଳେ ଯେପରି ସେ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେ ନିଜର ଏକ ନୂତନ ନାମ ପ୍ର କାଶ କରିବେ। ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ର ଅବସ୍ଥ । ହେଲା, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ନାହିଁ; ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ର ଅବସ୍ଥ । ହେଲା, ସେମାନେ ଏତେ ଅନ୍ଧ ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତ ି। ଏହା ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଯେ, ଯଦି ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ ଅଟନ୍ତ ି, ତେବେ ଜ୍ଞ ।ନୀ କୁମାରୀମାନେ ଫିଲାଦେଲଫୀୟ ଅଟନ୍ତ ି।

> ଫିଲାଦେଲଫିୟାର ସଭାର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଏହି କଥା ସେହିଜଣ କହୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ରଖିଛି, ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମର ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଅଛି, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ।
>
> ଦେଖ, ଯେମାନେ ନିଜଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀ ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି, ଶୟତାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏପରି କରିବି ଯେ ସେମାନେ ଆସି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ, ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି। ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ପାଳନ କରିଅଛ, ସେହିହେତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ସମୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବି, ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ବସୋବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉପରେ ଆସିବ।
>
> ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ତୁମ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖ, ଯେପରି କେହି ତୁମର ମୁକୁଟ ଛିନି ନେବାକୁ ନ ପାରେ। ଯେ ଜୟ କରେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ, ଏବଂ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରର ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୂଶାଲେମର ନାମ, ଯାହା ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରେ, ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବି। ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7–13।

ଫିଲାଦେଲଫିଆବାସୀମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜର ନୂତନ ନାମ ଲେଖିବେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନୂତନ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିବେ। ପ୍ରଭୁ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର।

> ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ବୟସ ନବେ ବର୍ଷ ଓ ନଅ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର; ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲ, ଏବଂ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ। ଆଉ ମୁଁ ମୋର ଓ ତୋର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବି, ଏବଂ ତୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବହୁଳ କରିଦେବି। ତାହାପରେ ଅବ୍ରାମ ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ିଲେ; ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହ କଥା କହିଲେ, କହିଲେ, ମୋର ପକ୍ଷରୁ ଦେଖ, ମୋର ଚୁକ୍ତି ତୋ ସହିତ ଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଅନେକ ଜାତିର ପିତା ହେବ। ତୋର ନାମ ଆଉ ଅବ୍ରାମ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୋର ନାମ ଅବ୍ରାହାମ ହେବ; କାରଣ ମୁଁ ତୋତେ ଅନେକ ଜାତିର ପିତା କରିଅଛି। ଆଦିପୁସ୍ତକ 17:1–5।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସମୟରେ ଜଣେ ଚୟିତ ଜାତି ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ସ୍ୱୟଂକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଦେବ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ସେହି ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଅଧିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଲେ, ସେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂକୁ JEHOVAH ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଅନେକଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ସେ ଦେବଙ୍କ ଏକ ନୂତନ ନାମ ପରିଚୟ କରାଇଲେ, ଯାହା ପୁରାତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଗୋଟିଏଥର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିଲା ଜଣେ ବାବିଲୋନୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା।

ତାହାପରେ ରାଜା ନେବୁଖଦ୍‌ନିତ୍ସର ବିସ୍ମିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ; ସେ କଥା କହି ନିଜ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମେ କି ତିନିଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟରେ ନ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥିଲୁ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ରାଜନ୍, ସତ୍ୟ।" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଚାରିଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିବାକୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ହାନି ହୋଇନାହିଁ; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥଜଣଙ୍କ ଆକାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ।" ଦାନିଏଲ ୩:୨୪, ୨୫।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ସୂଚିତ କରୁଛି ବୋଲି ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜ। ଦାନିଏଲ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍‌ନଗୋ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ନବୀକରଣ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ରବିବାର ଆଇନ ଓ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଇତିହାସର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀ ଚିତ୍ରଣ ଦେଖୁଛୁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିର୍ଯାତନାର ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଏହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ସେବକଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଓ ଥିବେ; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟର ପ୍ରତୀକ, ସେ ତାଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ନାମ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ଆଗମନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସରେ ପରିଚିତ ହୋଇନଥିଲା। ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ଚିତ୍ରଣରେ ଆମେ ପୃଥିବୀର ଶେଷକାଳରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ନବୀକରଣ କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖୁଛୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏମିତି ଗୋଟିଏ ନାମ ଥିଲା, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ଜାଣୁନଥିଲା।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାରୀୟ ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ମିଶରୀୟ ମୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଆମର ବିଚାରରୁ ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୂରେ ସରିଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ଉଚିତ ଯେ ମିଶରରେ ଦଶଟି ମହାମାରୀର ପ୍ରଥମଟି ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ୟସାର ସବ୍ବାଥ-ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା।

ତାହାପରେ ଫାରାଓ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଏବେ ବହୁତ ଅଧିକ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାରରୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଉଛ।" ସେହି ଦିନ ଫାରାଓ ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଆଗରୁ ଯେପରି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଟ ତିଆରି ପାଇଁ ଖର ଦେଉଥିଲ, ଏପରେ ସେପରି ଆଉ ଦିଅ ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିଜେ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ ଖର ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। ଆଉ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ଇଟ ତିଆରି କରୁଥିଲେ, ସେହି ପରିମାଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିବ; ସେଥିରୁ କିଛିମାତ୍ର କମାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଅଳସ; ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହୁଛନ୍ତି, 'ଆମେ ଯାଇ ଆମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବା।' ସେହିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ କାମ ଦିଆଯାଉ, ଯେଣେକି ସେମାନେ ତାହାରେ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତୁ; ଆଉ ବୃଥା କଥାପ୍ରତି ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ଦିଅନ୍ତୁ।" ତାହାପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନେ ବାହାରିଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଫାରାଓ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖର ଦେବି ନାହିଁ। ତୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ଖର ପାଇପାରିବ, ସେଠାରୁ ଯାଇ ନିଜେ ଆଣ; ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କ କାମରୁ କିଛିମାତ୍ର କମିବ ନାହିଁ।'" ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ଖରର ପରିବର୍ତ୍ତେ ନଡ଼ା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମିଶରଦେଶରେ ଛିତରାଇଗଲେ। ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରି କହୁଥିଲେ, "ଖର ଥିବା ସମୟରେ ଯେପରି କରୁଥିଲ, ସେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ଦୈନିକ କାମ ପୂରଣ କର।" ଆଉ ଫାରାଓଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଅଧିକାରୀମାନେ ପିଟାଯାଇ ଏପରି ପଚାରାଯାଇଲେ, "ପୂର୍ବବତ୍ ଗତକାଲି ଓ ଆଜି ତୁମେ କାହିଁକି ଇଟ ତିଆରିର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ପୂରଣ କରିନାହଁ?" ତାହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନେ ଆସି ଫାରାଓଙ୍କ ନିକଟେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରି କହିଲେ, "ତୁମେ ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କ ସହ ଏପରି କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ? ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଖର ଦିଆଯାଉନାହିଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି, 'ଇଟ ତିଆରି କର।' ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ ଦାସମାନେ ପିଟାଯାଉଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ତୁମ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର।" କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ଅଳସ, ତୁମେ ଅଳସ; ସେହିହେତୁ ତୁମେ କହୁଛ, 'ଆମେ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବା।' ଏହିପାଇଁ ଏବେ ଯାଇ କାମ କର; କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣର ଇଟ ଦେବ।" ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିପଦଜନକ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, କାରଣ

କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଇଟର ସଂଖ୍ୟା ।ରୁ କିଛିମାତ୍ର କମିବ ନାହିଁ।” ଯାତ୍ରା ୫:୫–୧୯।

ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବରୁ ସପ୍ତମ-ଦିନର ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବ, ଯେପରି ମିଶରର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନେ ଓ ହିବ୍ରୀୟମାନେ—ଉଭୟେ—ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାର କାରଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା।

ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆହାବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦେ ପକାଇଥିବା ଲୋକ ତୁମେ କି?” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିପଦେ ପକାଇନାହିଁ; ବରଂ ତୁମେ ଓ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ଘରାଣା, କାରଣ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ, ଏବଂ ତୁମେ ବାଆଲମାନଙ୍କ ପଛେ ଚାଲିଛ।” 1 Kings 18:17, 18.

ମୋଶାଙ୍କର କାହାଣୀ ରବିବାର ନିୟମର ଇତିହାସକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରବିବାର ନିୟମର ଇତିହାସକୁ ଦର୍ଶାଏ। ସେମାନେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କିମ୍ବା ପୃଥକ୍‌ଭାବେ—ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା—ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସମୟରେ, ସେମାନେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ ମରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି। ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏଲିୟା କେବେ ମରିନଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାତା। ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବହୁତ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ପରେ ଆମେ ସେଥିରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲିୟାହଙ୍କୁ ପଠାଇବି; ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବେ; ନହେଲେ ମୁଁ ଆସି ପୃଥିବୀକୁ ଶାପଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବି। ମଲାଖୀ ୪:୫, ୬।

ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଠିକ୍‌ଆଗରୁ “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲିୟା” ଏକ ବିଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଯାହା “ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି” ଫେରାଇ ଦେଉଛି। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି।

ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର; ସନ୍ତମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯେପରି। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 14:32, 33.

ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନର ଠିକ୍‌ପୂର୍ବରୁ ଆସେ; ଏହିପରି, ଏହା ପ୍ରକାଶିତ୍ତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ହିଁ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ “ସମୟ ସନ୍ନିକଟ” ହୁଏ, ଏଲିୟାଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ “ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖାଏ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ।”

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଦେବତା ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଇଦିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅଛି; ଏବଂ ସେ ତାହା ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଇ ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ସଙ୍କେତରୂପେ ଜଣାଇଲେ; ସେ ଦେବତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର, ଏବଂ ସେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ ସେସବୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟ ପଢ଼େ ସେ ଧନ୍ୟ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିହିତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧–୩।

ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମଲାଖୀ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେ ସେଥିରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରନ୍ତି।

> ମୋର ସେବକ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯାହାକି ମୁଁ ହୋରେବରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ନିୟମ ଓ ନ୍ୟାୟବିଧି ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲି। ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲିୟାଙ୍କୁ ପଠାଇବି; ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦେବେ; ନଚେତ୍ ମୁଁ ଆସି ପୃଥିବୀକୁ ଶାପଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବି। ମଲାଖୀ 4:4–6।

ଏହି ତିନୋଟି ପଦ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଏହାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଉପରେ ଏକ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସାତୋଟି “ଧନ୍ୟବାଦ” ଅଛି, ଏବଂ ତାହାର ଶେଷଟି ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅଟେ।

> ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ। ଧନ୍ୟ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଅଧିକାର ଥାଉ, ଏବଂ ସେମାନେ ଫାଟକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:13, 14.

ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆମକୁ ଦଶ ଆଜ୍ଞାକୁ “ସ୍ମରଣ କର” ବୋଲି ଜଣାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା କରୁଥିବାବେଳେ ଏହା ସେହି ଏକ ଆଜ୍ଞାକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କରେ, ଯେଉଁଥିରେ “ସ୍ମରଣ କର” ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି।

> ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର, ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ରଖ। ଛଅ ଦିନ ତୁମେ ପରିଶ୍ରମ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ କାମ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦିନ ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶ୍ରାମବାର; ସେହି ଦିନେ ତୁମେ କୌଣସି କାମ କରିବ ନାହି—ତୁମେ, ତୁମର ପୁଅ, ତୁମର ଝିଅ, ତୁମର ଦାସ, ତୁମର ଦାସୀ, ତୁମର ପଶୁଧନ, କିମ୍ବା ତୁମର ଦ୍ୱାରମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରଦେଶୀ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ଛଅ ଦିନରେ ପ୍ରଭୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କଲେ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 20:8–11।

ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ଉଭୟ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ଉପରେ ବିଶେଷ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି। ମଲାଖି “ସ୍ମରଣ କର” ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏବଂ ଯୋହନ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ଏହା କରିବାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଧନ୍ୟ। ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ଦେବଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ମାରକ ଅଟେ। ବିଶ୍ରାମବାର ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବିବାଦର ଏକ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ “ଆଶୀର୍ବାଦ” ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ସେହି କଥାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଯୀଶୁ—ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷଜନ—ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଏହିପରି, ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ସହିତ ଏବଂ ସେହି ଦୈବତ୍ୱ-ଗୁଣ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ପରିଚିତ କରେ।

“ଆରମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ” ବୋଲି ଅର୍ଥବୋଧକ ଜେନେସିସ୍‌ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ, ସୃଷ୍ଟିକୁ, ଏବଂ ବିଶେଷଭାବେ ସବ୍ବାଥ ଦିନ ଉପରେ ଜୋର ଦେଉଛି। ଏହାମାନଙ୍କୁ ସମୁଚ୍ଚୟରେ, ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି ଭାବେ ନେଲେ, ପୁରାତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ପୁରାତନ୍ ଓ ନୂତନ ନିୟମ ଉଭୟର ଶେଷଭାଗ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ, ଦଶ ଆଜ୍ଞାକୁ, ସବ୍ବାଥ ଆଜ୍ଞାକୁ, ଏବଂ ଯୀଶୁହିଁ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ବୋଲି ଜୋର ଦେଇଥାଏ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ାରେ ମଲାଖି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ କ୍ତ ା ଏଲୀୟଙ୍କ ୁ ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରିଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେହି ଏଲୀୟ ହେଉଛନ୍ତ ି ସେଇ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ କ୍ତ ା ଯିଏ ଯେଜେବେଲ ଓ ଆହାବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ପୁସ୍ତ କ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ୁ ପାପାସିର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ଏବଂ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ୁ ଜାତିସଂଘର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରେ। ଏଲୀୟଙ୍କ ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନତା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ଜାତିସଂଘ ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନତାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱ ାରା ସଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପାପାସି ଦ୍ୱ ାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ। ଇସ୍ର ାଏଲର ଉତ୍ତ ର ଦଶ ଗୋତ୍ର ର ରାଜା ଭାବେ ଆହାବ ଦଶ ଗୋତ୍ର ଉପରେ ଶାସନକାରୀ ଶକ୍ତ ିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ; ଏହିପରି ସେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର କୁ (ଆହାବ) ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଜାତିସଂଘକୁ (ଦଶ

ଗୋତ୍ର କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦଶ ରାଜା) ପାପାସି ପାଇଁ (ଯେଜେବେଲ୍) ବିଶ୍ରାମବାର-ପାଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯାତନା କରିବାକୁ ସକ୍ତିଦାନ କରୁଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ମଲାଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଏଲୀୟଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏଲୀୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ଆଧୁନିକ ରୋମ୍ (ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ତିନି ବର୍ଷ ଏବଂ ଅର୍ଧ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୋଇଥିଲେ। ମଲାଖି 4:4 ରେ "ସ୍ମରଣ କର" ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଶ୍ରାମବାର ଉପରେ ଜୋର ଦେବା, ମଲାଖି ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ପରିଦୃଶ୍ୟ ରେ ରବିବାର ନିୟମ-ସଙ୍କଟକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ିଦେଇଥାଏ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭକୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ସହିତ ତୁଳନା କରି, ତାହା ପରେ ବାଇବେଲର ଆରମ୍ଭକୁ ବାଇବେଲର ଶେଷ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ସେସବୁ ବିଷୟର ବିଚାରଣାରେ ଅଧିକ ଅନେକ କିଛି ଯୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆଦିପୁସ୍ତକରେ ଆମେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ସୃଷ୍ଟି, ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସ୍ମରଣ କରାଉଥିବା ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ପାଉଛୁ। ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ବିଶ୍ରାମବାରର ଆଜ୍ଞାକୁ ସେହି ସଙ୍କଟଜନକ ବିଷୟରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମାନବର ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷ ଏବଂ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀକୁ ନେଇଯାଏ, କିମ୍ବା ମଲାଖୀ ଯେପରି ଏହାକୁ କହନ୍ତି, "ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ।" ଏଲିୟା ଦେବଙ୍କ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁପଥଗାମୀ ଜଗତଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

> "ଆଜି, ଏଲିୟା ଏବଂ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ, ଦେବଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନେ ବିଚାର-ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଜଗତର ଧ୍ୟାନକୁ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିର ଶେଷ ଘଣ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହ ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି।" Prophets and Kings, 715, 716.

ବାଇବେଲର ଆରମ୍ଭ, ଯାହା ପୁରାତନ ନିୟମର ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ, ଉଭୟ ନିୟମର ଶେଷରେ ଥିବା ସେହି ଏକେଇ କଥାକୁ ସୂଚିତ କରେ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ନିଜସ୍ୱ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ସନ୍ଦେଶକୁ ଜୋର ଦେଇ ଉଦ୍ଧାର କରେ ଏବଂ ତାହାରେ ଅବଦାନ ରଖେ। ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ; ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ, ଯାହା ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଶେଷରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି। ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକରେ, ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ପଢ଼ୁଛୁ।

> ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ପୁସ୍ତକ।
>
> ଅବ୍ରାହାମ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଇସ୍‌ହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯାକୁବ ଯିହୁଦା ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯିହୁଦା ଥାମାରଙ୍କଠାରୁ ଫାରେସ ଓ ଜାରାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଫାରେସ ଏସ୍ରୋମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଏସ୍ରୋମ ଆରାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆରାମ ଆମିନାଦାବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆମିନାଦାବ ନାହଶୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ନାହଶୋନ ସଲମୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ସଲମୋନ ରାହାବଙ୍କଠାରୁ ବୋଅଜଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ବୋଅଜ ରୂତଙ୍କଠାରୁ ଓବେଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଓବେଦ ଯିଶୀଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯିଶୀ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ରାଜା ଦାଉଦ ଉରୀୟଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିବା ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ସଲୋମନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ସଲୋମନ ରହବିୟାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ରହବିୟାମ ଅବିୟାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଅବିୟା ଆସାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆସା ଯେହୋଶାଫଟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯେହୋଶାଫଟ ଯୋରାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯୋରାମ ଉଜ୍ଜୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଉଜ୍ଜୀୟ ଯୋଥାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯୋଥାମ ଆହାଜଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆହାଜ ହିଜକୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ହିଜକୀୟ ମନଶିଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ମନଶି ଆମୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆମୋନ ଯୋଶୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯୋଶୀୟ ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯେଖନୀୟ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇବା ପରେ ଯେଖନୀୟ ଶଲଥିଏଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଶଲଥିଏଲ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଜରୁବ୍ବାବେଲ ଅବିହୂଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଅବିହୂଦ ଏଲିୟାକୀମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଏଲିୟାକୀମ ଆଜୋରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆଜୋର ସାଦୋକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ସାଦୋକ ଆଖୀମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଆଖୀମ ଏଲିହୂଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଏଲିହୂଦ ଇଲିଆଜରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଇଲିଆଜର ମତ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ମତ୍ତାନ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଯାକୁବ ମରୀୟମଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ

ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ମରୀୟମଙ୍କଠାରୁ ଯିଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେଲା, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି କୁହାଯାଆନ୍ତି।

ଏହିପରି, ଆବ୍ରାହାମଠାରୁ ଦାଉଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମ ଚଉଦ ପିଢ଼ି; ଏବଂ ଦାଉଦଠାରୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପିଢ଼ି; ଏବଂ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଯାଇବାଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପିଢ଼ି।

ଏବେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏପରି ପ୍ରକାରେ ହୋଇଥିଲା: ତାଙ୍କର ମାତା ମରିୟମଙ୍କର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ବାଗ୍ଦାନ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିବା ପାଇଯାଇଲେ। ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଯୋଷେଫ, ଧର୍ମିକ ଲୋକ ହୋଇ, ତାଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନକରି, ଗୁପ୍ତରୂପେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ମନସ୍କ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ନେଇ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ, ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ, ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ମରିୟମଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଗର୍ଭଧାରଣ ହୋଇଛି, ତାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା।

ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିବ; କାରଣ ସେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ। ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟିଲା, ଯେପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୁହାଯାଇଥିବା କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, ଦେଖ, ଜଣେ କୁମାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହେବେ ଏବଂ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଇମ୍ମାନୁଏଲ୍ ରଖିବେ; ଯାହାର ଅର୍ଥ, ଈଶ୍ୱର ଆମ ସହିତ। ପରେ ଯୋଷେଫ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ସେହିପରି କଲେ, ଏବଂ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହକୁ ନେଲେ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଜ ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିଲେ। ମାଥିଉ 1:1–25।

ନୂତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ ପୁରାତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ସହିତ, ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷ ସହିତ ସମ୍ମତ ଅଟେ, କାରଣ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଛଅ ଦିନରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେହି ଏକେଇ ଶକ୍ତିକୁ ସେ "ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା" ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଯିଶାୟାଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅନୁସାରେ "ଇମ୍ମାନୁଏଲ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଆମ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର"। ସେ ନିଜ ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ଆମର ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ର କରି ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବାବେଳେ ସେ ଏହି ଏକତ୍ୱକୁ ନିଜେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ।

"ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନଠାରୁ କମ କିଛି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖିନାହାନ୍ତି। ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ସେ ତାହାର କିଛି ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହାନ୍ତି। ଆମେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରାମାତ୍ର ଏହି ଆଦର୍ଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରେ।"

"ଉଦ୍ଧାରକ ମାନବଜାତିର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ପାପହୀନ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଭୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଯେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଦୁର୍ବଳତାକାରଣେ ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଥିଲେ ଯେଣେକି ଆମକୁ 'ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ୱଭାବର ଅଂଶୀଦାର' କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଏହା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବତା, ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ପାପ କରେ ନାହିଁ।" Ministry of Healing, 180.

ନୂତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ ଭାଗ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ କେଉଁଠାରେ, କେବେ ଏବଂ କାହିଁକି ଯୀଶୁ ଆମ ମାନବୀୟ ସ୍ୱଭାବକୁ ନିଜ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେ ଏହା କଲେ ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତି ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ମାନବୀୟ ଶକ୍ତି ପାପ କରେ ନାହିଁ। ପାପ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ, ଯାହାକୁ ମଲାଖି କହନ୍ତି ଯେ ଆମେ "ସ୍ମରଣ" କରିବାକୁ ଉଚିତ। ଯୋହନ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଯେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ଯେମାନେ ପାପ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ। ମଥି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଏକ ପାପୀ ପାପକୁ ଜୟ

କରିପାରେ, ଯେପରି କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଜୟ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଆମ ମଧ ରେ ଅଛନ୍ତ ି, (ମହିମାର ଆଶା) ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ ରେ ସେହି ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତ ି ଅଛି, ଯାହା ବ୍ର ହ୍ମ ାଣ୍ଡ କୁ ସୃଷ୍ଟ ି କରିଥିଲା। ଏହି ସମ୍ଭ ାବନା କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ମାନବ ପରିବାରରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବାକୁ ବାଛି ନେବାରେ ପ୍ର ଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଅନନ୍ତ କାଳର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ହୋଇ ରହିବାରେ ମଧ ।

ମାନବୀୟ କୃପାକାଳର ଶେଷ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟର ଏକ ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୁଏ। ସେହି ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶଟି ମଧ ମଲାଖୀଙ୍କ "ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ", ଯାହା "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟାନକ ଦିନ" ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଘୋଷିତ ହୁଏ।

ଉଭୟ ନିୟମର ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷରେ ଆମେ ଦେବଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଅଛୁ। ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରେ ସେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଶେଷରେ ସେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା। ନୂତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହୁଅନ୍ତି। ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷରେ, ଆମେ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପାଉଁ, ଯାହାକୁ ଦୂତ ଏଲୀୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ—ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବା ବୋଲି।

ଏଲିୟା ତାଙ୍କ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଥି ଠିକ୍ ସେହି ଅଟେ। ଏଲିୟା "ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବେ," ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଯାହା ଥିଲା ସେସବୁ ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏକେ ସମୟରେ ଯାହା ଆସିବ ତାହାମାନଙ୍କୁ ମଧ ଲେଖୁଥାନ୍ତେ। ଯୋହନଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ଯେ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ବାକ୍ୟରେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ଏଲିୟା ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସେହି ଏକେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାର କରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବାଇବେଲର ଆରମ୍ଭକୁ ବାଇବେଲର ଶେଷ ସହିତ ତୁଳନା କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପୁରାତନକୁ ନୂତନ ସହିତ ତୁଳନା କରୁଛୁ। ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନର ଆରମ୍ଭ, ଏବଂ ସନ୍ତାନ ହେଉଛି ପିତାଙ୍କର ଶେଷ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ି ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଇତିହାସ ଏହି ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ନବୀକୃତ କରନ୍ତି।

> ଏହିକାରଣରୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା, ଯେଣ୍ଠ କୃପାଦ୍ୱାରା ହେଉ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମସ୍ତ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ହେଉ; କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ ଯେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି। ରୋମୀୟ 4:16।

ଏଲୀୟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆଲଫା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ଓମେଗା। ଏଲୀୟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପିତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇ ଦେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ଏଲୀୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଉଭୟ ଏଲୀୟ ଏବଂ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିନିଧି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବା ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବାରେ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ, କାରଣ ଏହା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ ଏବଂ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।

> "ଯୋହନ ବାପ୍ତ ିସ୍ମ ଦାତାଙ୍କ ୁ ମହାନ କରିଥିବା କଥା କ'ଣ ଥିଲା? ସେ ଯିହୂଦୀ ଜାତିର ଶିକ୍ଷ କମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ପରମ୍ପ ରାର ବିଶାଳ ଭଣ୍ଡ ାର ପ୍ର ତି ନିଜ ମନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଉପରୁ ଆସୁଥିବା ଜ୍ଞ ାନ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଖୋଲିଦେଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଜନ୍ ୍ମର ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ା ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ: 'ସେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ିରେ ମହାନ ହେବେ, ଏବଂ ସେ ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାରସ କିମ ୍ବା କୌଣସି ମଦ୍ୟ ପ ପାନୀୟ ପିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର

ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ.... ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇବେ। ଏବଂ ସେ ଏଲିୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଯିବେ, ପିତୃମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମିକମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଫେରାଇବା ପାଇଁ; ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଜନସମୁଦାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ।' ଲୂକ 1:15–17।" Counsels to Parents, Teachers and Students, 445.

ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଏପରି ଭାବରେ ଗଠିତ, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଚୟନ କରିବେ, ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବେ; ତଥାପି, ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରାଥମିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ, ସେହି ହେଉଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ବାଇବେଲକୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଗୁଣବିଶେଷ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଯେତେ ପବିତ୍ର, ସେତେଇ ପବିତ୍ର। ଏହା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରକାଶନ, ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ପ୍ରତିଛାୟା, ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଜ୍ଞାନର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି। ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ସମନ୍ୱୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର, ଏବଂ ସଜୀବ ଓ ନିର୍ଜୀବ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁରୂପତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ପରମେଶ୍ୱର ଶାସନ ପାଇଁ କେବଳ ସଜୀବ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ପ୍ରକୃତିର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାକଳାପ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି। ସବୁକିଛି ନିଶ୍ଚିତ ବିଧିମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅବହେଳା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିରେ ଯେଉଁଠାରେ ସବୁକିଛି ପ୍ରାକୃତିକ ବିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ, ସେଠାରେ ପୃଥିବୀରେ ବାସକରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ମଣିଷ ମାତ୍ର ନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ। ସୃଷ୍ଟିର ଶିରୋମଣି କାର୍ଯ୍ୟ ମଣିଷଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାର, ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନ୍ୟାୟ ଓ ମଙ୍ଗଳକାରିତାକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର, ଏବଂ ତାହାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ଦାବିମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ମଣିଷଙ୍କ ପାଖରୁ ଅଚଳ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଛି।" Patriarchs and Prophets, 53.

ସମସ୍ତ କିଛି (ଏବଂ ଏଥିରେ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ, କାରଣ ବାଇବେଲ କିଛି ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁ, ଏବଂ ଯଦି ସେ କିଛି ଅଟେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ କିଛିର ଅଂଶ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି। ବାଇବେଲରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ବା ବିଧିମାନ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ। ସେହି ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା, ବାଇବେଲ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଏକାତ୍ମ କରେ। ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଏବଂ ଏହା ଗୋଟିଏ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ" ଓ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଗୁଣବିଶେଷ।

ଏଲିୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ପରିଚୟକୁ ଆମେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ଯେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ—ଉଭୟ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ପରସ୍ପର ସହ ସମ୍ମତ ଅଟେ। ବାଇବେଲର ଶେଷ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ଅଟେ। ସେହି ଏକେ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ—ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଗୁଣ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଏହି ବାସ୍ତବତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା—ଏହାର ଅର୍ଥର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ।

ପାଟ୍ମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଥିବା ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଳିସିଆର ଅନୁଭବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଭୀର ଏବଂ ହୃଦୟ-କମ୍ପକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକର୍ଷକ ଏବଂ ବିଶାଳ ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ଓ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଣ୍ଡେ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସଙ୍କଟ ଓ ସଂଘର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିପାରନ୍ତି। କ୍ରିଷ୍ଟିୟ ଜଗତର ଇତିହାସ ସମୟର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି, ବିପଦ, ସଂଘର୍ଷ, ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ମୁକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ସେହି ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପୃଥିବୀର ଫସଲକୁ ପକ୍କ କରିବ—କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଧାନର ପୁଞ୍ଜରୂପେ, କିମ୍ବା ଶେଷ ଦିନର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଇନ୍ଧନର ଆଖଣ୍ଡାରୂପେ।

“ଦର୍ଶନରେ ଯୋହନ ସେହି ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯାହା ସତ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସହିବେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯେସବୁ ଦମନକାରୀ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ କରାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଦୃଢତାକୁ; ଏବଂ ସେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ବିଜୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ।”

“ଏକ ବୃହତ୍ ଲାଲ ନାଗ, ଚିତା-ସଦୃଶ ଜନ୍ତୁ, ଏବଂ ମେଷଶାବକ-ସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଜନ୍ତୁର ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସେହି ସରକାରମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ବିଶେଷଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେବାରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ। ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ଶେଷ ଦିନମାନରେ କେବଳ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୋହନ କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ‘ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।’”

“ପୌତ୍ତଳିକତା ମାଧ୍ୟମରେ, ଏବଂ ପରେ ପାପାସୀ ମାଧ୍ୟମରେ, ସାତାନ ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ନିଜ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିଲା, ଯେଣୁ ପୃଥିବୀରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମିଟାଇ ଦିଆଯାଉ। ପୌତ୍ତଳିକମାନେ ଓ ପାପୀୟମାନେ ସେହି ଏକେ ଅଜଗର-ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନତା କେବଳ ଏତିକି ଥିଲା ଯେ, ପାପାସୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଛି ବୋଲି ଭଣ କରି, ଅଧିକ ବିପଜ୍ଜନକ ଓ ନିଷ୍ଠୁର ଶତ୍ରୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା। ରୋମାନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମାଧ୍ୟମରେ ସାତାନ ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ଭ୍ରମର ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୋଇ ବହିଯାଇଲା, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅଜଗରର କ୍ରୋଧ ଅଧୀନରେ କଷ୍ଟ ସହିଲେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାପାସୀ, ନିଜ ଶକ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ନିର୍ଯାତନାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଜଗରର ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେହି ଏକେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ନୂତନ ଶକ୍ତି ଉଦୟ ହେଉଛି। ଏହି ଶକ୍ତି, ଯାହା ଶେଷରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ମେମଣାସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପଶୁମାନେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପୃଥିବୀରୁ ଉଦୟ ହେଲା, ଯାହା ସେହି ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଜାତିର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟକୁ ସୂଚିତ କରେ। ‘ମେମଣାପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ’ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରର ସ୍ୱଭାବକୁ ଭଲଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେପରି ତାହାର ଦୁଇଟି ମୂଳ ନୀତି—ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ—ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏକ ଜାତି ଭାବରେ ଆମର ଶକ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆମେରିକାର ତଟଭୂମିରେ ଆଶ୍ରୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ଓ ରାଜସତ୍ତାଧିଷ୍ଠିତ ଶାସନର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ମୁକ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦେଶକୁ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନାଗରିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିସ୍ତୃତ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସରକାର ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ।”

“କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତୂଳିକାର କଠୋର ରେଖାଙ୍କନ ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ଦୃଶ୍ୟରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ମେଷଶାବକସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ପଶୁ ଅଜଗରର ସ୍ୱରରେ କଥା କହେ, ଏବଂ ‘ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରେ।’ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ସେ ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ସେମାନେ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମା ତିଆରି କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯେ ‘ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—ଛୋଟ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ—ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଲଲାଟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରାଏ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବା ପଶୁର ନାମ, କିମ୍ବା ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ନଥାଏ, ସେ କାହାର ପାଇଁ କିଣିବା କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ହେଉ।’ ଏହିପରି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ପାପାସତ୍ତାର ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରେ।”

“ଏହି ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ, ସେ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି: ‘ଯଦି କେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧପାତ୍ରରେ ମିଶ୍ରଣ ବିନା ଢାଳାଯାଇଛି।’ ‘ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।’ ଜଗତ ସହ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିପରୀତତାରେ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ସମାଜ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ,

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତି ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଷ ୍ଠାରୁ ବିଚଳିତ ହେବେ ନାହିଁ। ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯିଶାୟ ଏହା କହୁଛନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ାରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଭଙ୍ଗ କୁ ମରାମତି କରୁଛନ୍ତ ି; ସେମାନେ ପ୍ର ାଚୀନ ଧ୍ୱ ଂସସ୍ଥ ଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତ ି, ବହୁ ପିଢ଼ୀର ଭିତ୍ତ ିସ୍ଥ ମ୍ଭ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥ ାପନ କରୁଛନ୍ତ ି।"

"ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବେ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସଚେତନବାଣୀମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଗମ୍ଭୀର ସଚେତନବାଣୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭୟାବହ ଧମକମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ଧମକ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ନିହିତ ଅଛି। ଯେ ପାପ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ କୃପାର କୌଣସି ମିଶ୍ରଣ ବିନା ଅବତରଣ କରାଏ, ସେହି ପାପ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୋର ସ୍ୱଭାବର ହୋଇଥାଇବ। ଏହି ପାପର ସ୍ୱରୂପ ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ କି ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ?—ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ସୃଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ସହ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାନ୍ତି। ଅଜ୍ଞାନତାବଶତ କୃତ ପାପମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ କେବେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଚାରମାନ ଆଣାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହି ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିପାରେ କାହିଁକି ଏହି ବିଚାରମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରେ।"

"ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ। ସେ ନିଜେ ଯେ ଚିହ୍ନମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ନିକଟ। ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଧ୍ୱନିତ ହୋଇଆସୁଛି। ସେହି ମହା ସଂଘର୍ଷର ପରିଣତିରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛନ୍ତି—ଯେମାନେ 'ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି,' ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଓ ଯେମାନେ 'ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର' ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଯାଇଛି। ଏହା କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଚିହ୍ନ ନୁହେଁ। ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି ଯେ ସମସ୍ତେ, ଯେମାନଙ୍କର ନିଜ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ଅଛି, ସେମାନେ ଗମ୍ଭୀରତା ଓ ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ପଚାରିବା ଉଚିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର କ'ଣ? ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ? ଆମେ କିପରି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିପାରିବୁ?"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ନିଶାନୀ, ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାରେ ପାଇଯାଏ। ଦଶ ଆଜ୍ଞାମାଳାର ଏହିଯେ ଏକମାତ୍ର ବିଧି, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପୃଥକ କରେ। ସମଗ୍ର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶକ୍ତିର ସତ୍ୟତାକୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ଜାତିୟ ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି।"

ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସବ୍ବାଥ ସୃଷ୍ଟିକାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ମୃତିରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରିକି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନ ସଦା ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିରନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ରହେ। ଯଦି ସବ୍ବାଥ ସଦା ପ୍ରାଳନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ କେବେ ମଧ କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ, ନାସ୍ତିକ, କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଥାନ୍ତା ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦିବସର ପବିତ୍ର ପାଳନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନକୁ ସେମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନେଇଯାଇଥାନ୍ତା। ପ୍ରକୃତିର ବସ୍ତୁମାନ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣରେ ତାଙ୍କୁ ଆଣିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିଥାନ୍ତା। ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା। ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେ ଯେ ସମସ୍ତ ସତ୍ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବୈଧ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ ଅଟେ।

"ତେଣୁ, ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ, ଯଦି ସେହିଟା ସତ୍ୟ ସବ୍ବାଥର ସ୍ଥାନରେ ଜଗତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଜାଲିଆତି ସବ୍ବାଥ ନୁହେଁ?"

"ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ, ସେ ସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପାପାସନ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବ ବୋଲି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘୋଷଣା ଥିଲା, ସପ୍ତାହର ସପ୍ତମ ଦିନରୁ ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ବିଶ୍ରାମଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବାରେ ତାହା ଚମତ୍କାରଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି। ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ରାମଦିନଠାରୁ ପାପାସନୀୟ ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ, ସେଠାରେ ପାପର ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଉପରକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯାଏ।"

“ଯେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ନିଜ କଥାଙ୍କ ସହ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ପର୍ବତଉପଦେଶରେ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ: ‘ମୁଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରିବା ନାହିଁ; ମୁଁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୁପ୍ତ ନହୋଇଯାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ସିଦ୍ଧ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏକ ମାତ୍ର ଅକ୍ଷର କିମ୍ବା ଏକ ମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ କୌଣ ପ୍ରକାରେ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ଏହେତୁ, ଯେ କେହି ଏହି ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ଦେବ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ବୋଲି କୁହାଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଦେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ମହାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ।’”

“ରୋମାନ କାଥଲିକମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ସବ୍ବାଥରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ତାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ନିଜ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ସବ୍ବାଥ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଦୈବୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି। ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାର ଦାବିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜଗତ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ତାହାର ସୃଷ୍ଟି କୃତ୍ରିମ ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ଏହି ଦାବିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ପକ୍ଷସମର୍ଥନରେ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ପିତୃଗଣଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିର ଭ୍ରାନ୍ତି ସହଜରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ। ପାପିଷ୍ଟ ଏତେ ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଯେ ସେ ଦେଖିପାରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି। ରବିବାର ପ୍ରଥା ଯେପରି ସମର୍ଥନ ଲାଭ କରୁଛି, ସେ ସେହିପରି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ, ଏହି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବନାରେ ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସମଗ୍ର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜଗତକୁ ରୋମର ପତାକା ତଳେ ଆଣିଦେବ।” Signs of the Times, November 1, 1899.